

לא השגיח בו. אמר לו הקדוש ברוך הוא: אתה שכחת אותו! אני אזכיר לך. מיד מה כתוב? (שמואל ב' יב) אתה האיש כה אמר ה'. אתה האיש שלא זכרת אותו, אתה האיש ששכחת אותו. ובמה הודיע לו? בדין.

אך כאן, הקדוש ברוך הוא אומר, הודע אליו חטאתו אשר חטא, והדבר יפה, וכך הוא, שלא כתוב או נודע אליו, כמו שכתוב (שמות כא) או נודע פי שור נגח הוא, ומי שעומד בלילה לעסק בתורה, התורה מודיעה לו את חטאו, ולא בדרך של דין, אלא כמו אם שמודיעה לבנה בדרך רך, והוא אינו שוכח אותו, ושכח בתשובה לפני רבונו.

ואם תאמר, דוד, שהיה קם בחצות הלילה, למה התעוררו עליו בדין? אלא דוד שונה, שהוא עבר במה שנקשר, וצריך דין, ובמה שעבר הוא נדון. הוא חטא כנגד המלכות הקדושה ולירושלים הקדושה, ומשום כך גרש מירושלים, והמלכות הוסרה ממנו, עד שהתתקן כראוי (ובענין).

אמר רבי יהודה, מה זה שהקדוש ברוך הוא העניש את דוד על ידי בנו, שכתוב (שמואל ב' יב) הנני מקים עליך רעה מביתך? אמר רבי יוסי, הרי בארנו, משום שאם יעמד עליו איש אחר, לא ירחם עליו. אמר לו, והרי אבשלום רצה להרג את אביו בכמה עצות רעות (חבל תחבולות) עליו יותר מאדם אחר? אמר לו, לא שמעתי.

אמר לו, אני שמעתי, דוד חטא בבת שבע סתם. אמר הקדוש ברוך הוא: יבא בן של בת אל תאר, מהקרב. מכאן למדנו, מי סורר ומורה. מה הטעם? משום

ביה. אמר ליה קדשא בריך הוא, את אנשית ליה, אנא אדפרנא לך. מיד מה כתיב, (שמואל ב' יב) אתה האיש כה אמר ה', אתה האיש דלא דכרית ליה, אתה האיש דאנשית ליה, ובמה אודע ליה בדינא.

אוף הכא, קדשא בריך הוא קאמר, הודע אליו חטאתו אשר חטא ושפיר מלה, והכי הוא, דלא כתיב או נודע אליו, כמה דכתיב, (שמות כא) או נודע פי שור נגח הוא, ומאן דקאים בליליא למלעי באורייתא, אורייתא קא מודעא ליה חוביה, ולא באורח דינא אלא כאימא דאודעא לברה, במלה רכיה, והוא לא אנשי ליה, ותב בתיובתא קמי מאריה.

ואי תימא דוד, דהוה קם בפלגו ליליא, אמאי אתערו עליה בדינא, אלא שאני דוד, דאיהו עבר במה דאתקשר, ובצע דינא, ובמה דעבר אתדן. הוא חטא לקבליה דמלכותא קדישא ולגבי ירושלים קדישא, ובגין דא אתתרף מירושלים, ומלכותא אעדיו מניה, עד (דף כ"ד ע"א) דאתתקן כדקא יאות. (ואתעניש).

אמר רבי יהודה, מהו דקודשא בריך הוא אעניש ליה לדוד על ידא דבריה, דכתיב, (שמואל ב' יב) הנני מקים עליך רעה מביתך. אמר רבי יוסי, הא אוקימנא, בגין דאי יקום עליה בר נש אחרא, לא ירחם עליה. אמר ליה, והא אבשלום בעא לקטלא לאביו בכמה עיטין בישיין (דבר) עליה, יתיר מבר נש אחרא. אמר ליה לא שמענא.

אמר ליה, אנא שמענא, דוד חטא בבת שבע סתם. אמר קדשא בריך הוא, לייתי ברא דבת אל נכר, וינקום נוקמתא, ומאן איהו. דא

נכר וינקם נקמה, ומיהו? זה אבשלום, שהיה בנה של יפת שלוקח האשה הזו בקרב וחומד אותה, לסוף יוצא ממנה בן